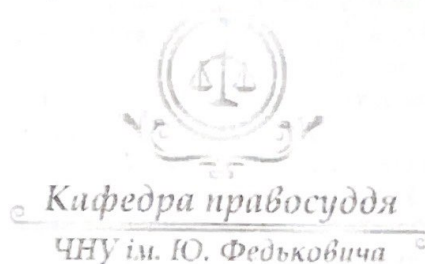
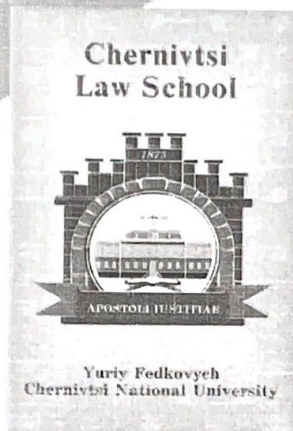

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Юридичний факультет
Кафедра правосуддя

Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУДОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

МАТЕРІАЛИ Міжнародної наукової конференції

26-27 жовтня 2017 р.
м. Чернівці, Україна

Фляжнікова Ярослава Василівна
студентка магістратури юридичного факультету
Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича
(м. Чернівці, Україна)

КЛЮЧОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ АДВОКАТА. ФЕНОМЕНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД

Об'єктивні умови сучасного цивілізаційного розвитку вимагають переорієнтації суспільства на професіоналізм у всіх без винятку сферах трудової діяльності, де людський фактор є провідним. Зростає зацікавленість суспільства у професіоналах. Працівник повинен володіти високими професійними навичками, гуманістичними ціннісними орієнтирами, а також мати аналітичні, творчі здібності, стійку світоглядну базу. Створюючи моральний кодекс інтелігенції XXI ст., академік М. О. Агаджанян на перше місце поставив вимогу професіоналізму, творчої активності, продуктивності, відкритості та високої моральності особистості [1].

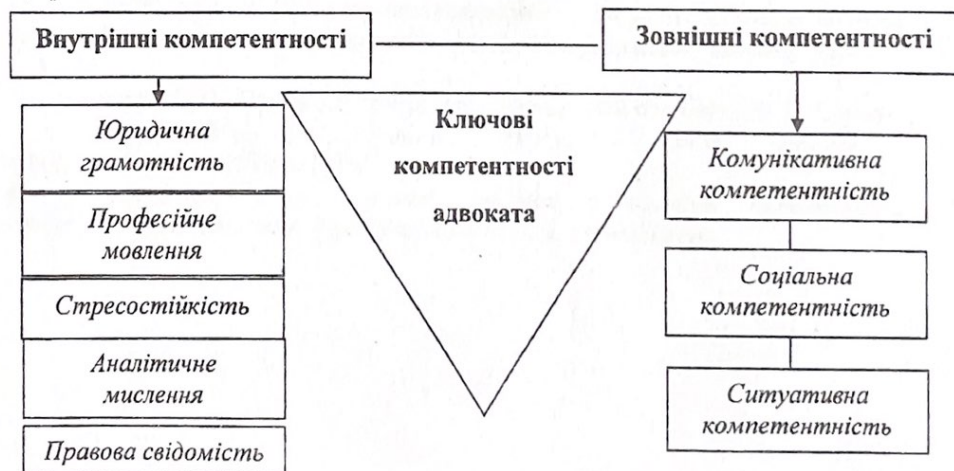
Вважається, що професійна компетентність є результатом інтеграції різних типів компетентності, у тому числі: 1) концептуальної (наукової) компетентності; 2) інструментальної компетентності (володіння базовими професійними навичками); 3) інтегративної компетентності (здатності поєднувати теорію й практику).

Адвокат покликаний надавати професійну правничу допомогу суспільству в усіх сферах життєдіяльності. У відповідності до свого покликання, кожен адвокат повинен усвідомлювати, що якісні юридичні послуги та належний правовий захист вимагають значних інтелектуальних зусиль, постійного самовдосконалення, підвищення своєї кваліфікації та постійного розвитку загальної та професійної правової культури.

Професійні цінності юриста можна поділити на дві групи: професійно-моральні цінності (гуманізм, порядність, чесність, об'єктивність) і службово-професійні (професійна майстерність, лідерство, трудова дисципліна) [4].

Феноменологія дає змогу пізнати об'єктивну дійсність за допомогою внутрішнього почуття. Для фахівця у галузі права досить важливими є вміння формувати свої якості за допомогою внутрішнього переконання. Адже, ціннісна орієнтація та професійна майстерність захисника залежить від усвідомлення ним системи правових цінностей та етичних норм у суспільстві, стриманості, тактовності, людської та професійної гідності.

За допомогою феноменологічного підходу, пропонуємо схематично виокремити внутрішні компетенції адвоката, на основі яких визначити зовнішні:

Вважаємо, що внутрішні та зовнішні компетенції адвоката тісно взаємопов'язані. Наприклад, коли клієнт при спілкуванні із адвокатом - захисником порушує будь-які норми суспільної моралі, одразу ж проявляється правова свідомість, стресостійкість та аналітичне мислення, далі – прослідковується ситуативна компетентність, де можливо застосувати і професійне мовлення і комунікативну та/або соціальну компетенції.

Тому, наведені компетенції є основою професійного іміджу юриста. А це ціла низка зовнішніх факторів та особистих якостей, до яких, зокрема, можна віднести репутацію самого правника чи його компанії в цілому, маркетингову стратегію, кваліфікацію, якість надання послуг [2].

Професія адвоката престижна та користується повагою у сучасному суспільстві. Тому, в адвоката повинен бути присутнім високий рівень особистої професійної відповідальності за належне виконання ним взятих на себе зобов'язань щодо надання юридичних послуг. Отож, до внутрішніх компетентностей відносимо ті знання, навички та уміння, які пов'язані безпосередню із самим фахівцем, це зокрема: юридична грамотність, професійне мовлення, стресостійкість, аналітичне мислення, правова свідомість. До зовнішніх компетентностей варто віднести тих, що стосуються певних життєвих ситуацій та їх вирішення, зокрема: комунікативна компетентність, соціальна компетентність, ситуативна компетентність.

Таким чином, висока психологічна культура формує справжній професійно-правовий характер юриста. Професійний досвід дає змогу йому бути готовим до будь-яких ексцесів. Правовий характер мислення спрямовується на пошук істини, оперативність професійних дій, логіку обґрунтування різних аспектів правового явища. Тобто психологічна культура впливає на юриста так, як того вимагає правова ситуація чи суспільство в цілому [5].

Використані матеріали:

1. Андрусяк Т. Г. Історія політичних та правових вчень / Т. Г. Андрусяк. – Л.: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://divovo.in.ua/pars_docs/refs/8/7434/7434.pdf
2. Особистий бренд юриста: як створити професійний імідж // Перший юридичний журнал в режимі онлайн loyer про юриспруденцію зі смаком. – 14 вересня 2017 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://loyer.com.ua/uk/osobistij-brend-yurista-yak-stvoriti-profesijnij-imidzh>
3. Правила адвокатської етики: затверджені з'їздом адвокатів України 17 листопада 2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://unba.org.ua/akti>
4. Самородкина М. В. В результате реформы соблюдение адвокатской этики должно стать обязательным для всех юристов / М. В. Самородкина // Адвокат. – 2011. – № 8. – С. 5 – 14.
5. Сливка С. С. Юридична деонтологія: навчальний посібник / С. С. Сливка. – К. : Атіка, 2008. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://textbooks.net.ua/content/view/3486/33/>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри правосуддя Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича Л. А. Остафійчук.